

ven af 16de Marts 1851 saaledes skal anvendes, Amtsrådets eller Amtets Samtykke er hverves.

Affledning (Drainage).

§ 9.

Under de Bestemmelser i den gjældende Lovgivning, i hvis Følge Jordelere i Almindelighed maae ansees pligtige til mod Erstatning at skaffe Aflob for det skadelige Vand, der ikke paa bedre Maade kan afledes fra anden Mands Jord, skal ogsaa indbefattes det Grundvand, som søges afledet ved Affledning (Drainage).

§ 10.

Til den Ende har Landvæsenskommissionen paa sædvanlig Maade, naar Vedkommende ikke derom i Mindelighed kunne enes, at afgjøre, om det ved Drainage affvede Vand skal bortledes over Naboens Grund i aabne Grøfter eller i tildekkede Rør; hvorledes der skal forholdes med Anlægget; inden hvilken Tid det skal være fuldført; om Arbejdet og dets Bedligholdelse skal skee ved Jordens Eier eller ved den, til hvis Nytte det væsentligst udføres, ligesom ogsaa om og da hvilken Erstatning der tilkommer den, igjennem hvis Jord Afledningen finder Sted.

Afledningen skal ordentligviis skee igjennem dækkede Rør, hvorved ingen Jord gaar tabt for den, gennem hvis Grund disse ledes, og Erstatningen vil saaledes i Reglen kun ydes for Afvæn af Jord i en kortere Tid. Ved Fastsættelse af Erstatningen bliver at tage fornuødent Hensyn til, om den Vedkommende ikke selv maatte have Gavn af et saadant Anlæg igjennem hans Jord, men naar han ikke samtidig vil affve denne, bliver Erstatningen ikke at nedsette, fordi Anlægget kan medføre Fordeel for ham, om han engang i Tiden senere maatte bestemme sig dertil. Ogsaa bør ved Erstatningens Bestemmelse tages under Overveielse, om ikke den, der kommer til at modtage Grundvandet fra anden Mands Rør, derved bliver nødsaget til selv at foretage og betynde hyderligere Afledning.

§ 11.

Ønsker Nogen, der vil affve sine Jorder, at benytte en i Genhold til § 10 paa hans Grund tidligere anlagt dækket Afledning til derigjennem ogsaa at aflede sit Grundvand, og han ikke derom kan enes med den, efter hvis Begjæring samme er anlagt, bliver det ved Landvæsenskommissionens Kjendelse, at afgjøre, hvorvidt og under hvilke Betingelser saadan Afbenyttelse kan skee, navnlig om og da hvilken Erstatning derfor skal ydes.

§ 12.

Forene et Antal af mindst 5 Jordelere sig om at ville lade deres ved hinanden liggende Jorder i Forening affve, og Saadant af Amtsrådet eller Stedets Undersøgelse findes hensigtsmæssigt, kan Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne skjønes at tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengebeløb dertil bevilges ved Finansloven, ved en i disse Forhold tyndig Mand lade lægge en Plan til hele Arbejdets fuldstændige Udførelse. Denne Plan ledsages baade af Kort og af udsærlig Beregning over Beføstningerne.

Om Vands Afbenyttelse.

§ 13.

De i den tidligere Lovgivning indeholdte Bestemmelser skulle ikke være til Hinder for, at den Grundeier, hvis Jord grændser til et Vandløb, afbenytter sammes Vand til Frugtbargjørelse af sin Ager og Eng, naar Tab ikke derved paaføres Andre end dem, der ogsaa ville benytte Vandet i samme Diemed, og disse ikke have Ret til en vis bestemt Afbenyttelse, som derved vilde blive indskrænket; dog har Landvæsenskommissionen at afgjøre, paa hvilken Maade og efter hvilke Regler Vandets Afbenyttelse kan finde Sted af dem, der ønske at benytte det. Paaftaae Andre end de, der saaledes benytte Vandet, at de lide Tab ved Forandring i Vandets gamle Løb, og Sagen ikke i Mindelighed afgjøres, kan den tilfattede Afbenyttelse ikke finde Sted, medmindre den, der vil fore-